

กระบวนการทางปริชานที่ใช้ถ่ายโยงความหมายของคำเรียกสี ในภาษาจีนกลาง

Cognitive Processes for the Semantic Mappings of Mandarin Chinese

ธนัฐากุล พรทิพย์พานิช^{*1} เฟื่องฟ้า เขาวงค์²

ธนภรณ์ แสงรักษา³ ธาราทเทพ อำพลผล⁴ มานิตรา เรืองพงษ์⁵

Thanatthakul Phornthipphayaphanit^{*1} Fueangfa Khaowong²

Thanapohn Saengraksa³ Tarathep Amponpol⁴ Manitra Ruangpong⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กระบวนการทางปริชานที่ใช้ถ่ายโยงความหมายของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาจีนกลางทั้งหมด 9 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], คำเรียกสีดำ 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE], 粉 fěn [PINK], 紫 zǐ [PURPLE] และ 灰 huī [GREY] ไปยังมโนทัศน์อื่น โดยเก็บข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการทางปริชานที่ใช้ในการถ่ายโยง

* Corresponding author, e-mail: thanatthakul.ph@ku.th

¹ อาจารย์ ดร., คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

¹ Lecturer, Dr., Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

² อาจารย์, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

² Lecturer, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

³⁻⁵ นิสิต, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

³⁻⁵ Student, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

ความหมายจากคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาจีนกลางไปยังมโนทัศน์อื่นมี 3 กระบวนการ ได้แก่ นามนัย อุปลักษณ์ และอุปลักษณ์นามนัย ซึ่งจัดว่าเป็นกระบวนการพิเศษที่ อุปลักษณ์และนามนัยได้ปฏิบัติกรร่วมกัน โดยกระบวนการทางปริชานที่ใช้ในการถ่ายโยง ความหมายของคำเรียกสีไปยังมโนทัศน์อื่นที่พบมากที่สุด คือ กระบวนการนามนัย รองลงมา คือ กระบวนการอุปลักษณ์ และกระบวนการอุปลักษณ์นามนัย ทั้งนี้ งานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นคลังข้อมูลความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำเรียก สีพื้นฐานในภาษาจีนกลาง ทั้งยังสามารถนำไปใช้สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนใน เรื่องความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำเรียกสีได้อีกด้วย

คำสำคัญ: คำเรียกสีพื้นฐาน คลังข้อมูลภาษา กระบวนการทางปริชาน

Abstract

The purpose of this study is to analyze the cognitive process for the semantic mapping of nine basic color terms in Mandarin Chinese: 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE], 粉 fěn [PINK], 紫 zǐ [PURPLE], and 灰 huī [GREY] into other domains. The data are collected from Beijing Language and Culture University Corpus (BCC 语料). The study reveals that metonymy, metaphor, and metaphonymy, which is identified as a special process that specifies the interaction between metaphor and metonymy, are three cognitive processes that are used for the semantic mapping of basic color terms in Mandarin Chinese into other domains. In addition, metonymy is the most frequently used in cognitive processes, followed by metaphor and metaphonymy. This study can also be

applied to Chinese language instruction in teaching about the figurative meaning of Mandarin Chinese basic color terms.

Keywords: Basic Color Terms Corpus Cognitive processes

บทนำ

“สี” เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้สีได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตา (นฤมล ศิริพันธ์, 2554) และมนุษย์ก็มีความสามารถในการจำแนกสีออกเป็นประเภทต่าง ๆ ด้วย กล่าวคือ สามารถจำแนกสีที่มีความใกล้เคียงกันไว้ในประเภทเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า “ประเภทสี” โดยมี “คำเรียกสี” เป็นชื่อเรียกของประเภทสีเหล่านั้น

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า ในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากจะใช้คำเรียกสีเพื่อเรียกสีของวัตถุแล้ว ยังพบการใช้คำเรียกสีในเชิงเปรียบเทียบด้วย ยกตัวอย่างเช่น

(1) 她是白人。

Tā shì bái rén.

หล่อน เป็น ชาว คน

= หล่อนเป็นชาวคอเคซอยด์

โดยจากบริบทนี้จะเห็นได้ว่า 白 bái [WHITE] ไม่ได้ใช้เพื่อเรียกสีของวัตถุ แต่ถูกนำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ โดยจากบริบทนี้ 白 bái [WHITE] สื่อความหมายถึง “เชื้อชาติของบุคคลนั้น”

(2) 拆墓还绿。

Chāi mù huán lǜ.

รื้อ สุสาน กลับคืนสู่ เขียว

= รื้อสุสานให้กลับคืนสู่พื้นที่ป่าไม้

โดยจากบริบท (2) จะเห็นได้ว่า 绿 lǜ [GREEN] อ้างถึง “ต้นไม้ ป่าไม้” ไม่ได้ใช้เพื่อเรียกสีของวัตถุ

ทั้งนี้ จากข้อมูลภาษานี้ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจว่า กระบวนการที่ทำให้เกิดการใช้คำเรียกสีพื้นฐานของภาษาจีนกลางทั้งหมด 9 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE], 紫 zǐ [PURPLE], 粉 fěn [PINK] และ 灰 huī [GREY] (Gao & Sutrop, 2014) ในเชิงเปรียบเทียบนั้นมีกระบวนการใดบ้าง โดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ เพื่อวิเคราะห์กระบวนการทางปริชาณที่ใช้ในการถ่ายโยงความหมายจากคำเรียกสีพื้นฐานของภาษาจีนกลาง นอกจากนี้ยังเล็งเห็นว่า งานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นคลังข้อมูลความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาจีนกลาง ทั้งยังสามารถนำไปใช้สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนในเรื่องความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำศัพท์ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์กระบวนการทางปริชาณที่ใช้ถ่ายโยงความหมายของคำเรียกสีพื้นฐานในภาษาจีนกลาง

แนวคิดและทฤษฎี

1. แนวคิดนามนัย

โคเวกเซส (Kövecses, 2010) กล่าวว่า นามนัยเป็นกระบวนการทางปริชาณซึ่งมีโน้ตทัศน์หนึ่ง คือ พาหะ เชื่อมโยงสู่อีกมโนทัศน์หนึ่ง คือ เป้าหมาย โดยทั้ง 2 มโนทัศน์อยู่ในวงความหมายเดียวกัน ตามที่เลคอฟฟ์ (Lakoff, 1987) ได้กล่าวว่า นามนัยเป็นแบบจำลองทางปริชาณ เช่น ผู้ผลิตอ้างอิงผลผลิตเป็นการอธิบายนามนัยโดยใช้ชื่อของผู้ผลิตสื่อถึงผลผลิตแทนการกล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ โดยตรง เช่น “We are reading

Shakespeare.” “พวกเรากำลังอ่านเชกสเปียร์” ที่ใช้คำว่า “Shakespeare” “เชกสเปียร์” อ้างถึงงานเขียนของเขาเอง โดยแสดงการถ่ายโยงได้ดังนี้

มโนทัศน์พาทะ

เชกสเปียร์

→

มโนทัศน์เป้าหมาย

ผลงานของเชกสเปียร์

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า ประเภทความสัมพันธ์ของนามนัยของโคเวกเซสและ แรดเดน (Kövecses & Radden อ้างถึงใน Vyvyan, Benjamin & Jörg, 2007) สามารถจำแนกรูปแบบได้ละเอียดและเหมาะสม ตัวอย่างเช่น 1) คุณสมบัติของ ประเภทอ้างอิงประเภท เช่น “blacks” ที่หมายถึง ดำ แต่ใช้เพื่ออ้างอิง คนดำ ที่มี คุณสมบัติหนึ่ง คือ สีผิวที่เป็นสีคล้ำ หรือ 2) ผลอ้างอิงเหตุ เช่น “sad book” ที่ใช้คำว่า sad อ้างถึง ความเศร้า (ผล) ที่เกิดจากการอ่านหนังสือเล่มนี้ (เหตุ) คณะผู้วิจัยจึง เลือกใช้การแบ่งประเภทของนามนัยนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีตัวอย่างดังนี้

(3) 董卿 被 女 学生 夸 到 耳根 红。

Dǒngqīng bèi nǚ xuéshēng kuā dào ěrgēn hóng.

ต่งชิง ถูก หญิง นักเรียน ชม จน กกหู แดง

= ต่งชิงถูกนักเรียนหญิงชมจนเขินอาย

จากบริบท (3) ข้างต้น 红 hóng [RED] อ้างถึง “เขินอาย” ที่อยู่ในวง ความหมาย [อารมณ์ ความรู้สึก] เป็นนามนัยแบบผลอ้างอิงเหตุ กล่าวคือ การที่รู้สึก เขินจะทำให้ร่างกายหลังสารอะดรีนาลีน เลือดสูบฉีดไปตามร่างกายมากขึ้นส่งผลให้ หน้าแดง ซึ่งใบหน้าแดง (ผล) มาจาก อาการเขินอาย (เหตุ) (สุชยา เกษจรัส, 2562)

มโนทัศน์พาทะ

[红 hóng] “แดง”

→

มโนทัศน์เป้าหมาย

[อารมณ์ ความรู้สึก] “เขินอาย”

2. แนวคิดอุปลักษณ์

โคเวกเซส (Kövecses, 2010) กล่าวว่า อุปลักษณ์เป็นการทำความเข้าใจโน้ตทัศน์หนึ่งจากวงมโนทัศน์หนึ่ง เนื่องจากวงมโนทัศน์ที่ต้องทำความเข้าใจเป็นนามธรรมมากกว่า ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจโน้ตทัศน์ที่เป็นนามธรรมจึงต้องนำเอาวงมโนทัศน์ที่ชัดเจนหรือเป็นรูปธรรมมากกว่ามากกล่าวถึง เรียกว่า อุปลักษณ์มโนทัศน์ ซึ่งประกอบไปด้วย 2 วงมโนทัศน์ ได้แก่ วงมโนทัศน์ต้นทาง กล่าวคือ เป็นวงมโนทัศน์ที่นำมาเปรียบเทียบให้เกิดความเข้าใจ และวงมโนทัศน์ปลายทาง กล่าวคือ เป็นวงมโนทัศน์ที่เราต้องการทำความเข้าใจ (ธนัญฐากุล พรทิพยพานิช, 2563)

จากการศึกษาแนวคิดอุปลักษณ์ทำให้คณะผู้วิจัยถ่ายทอดความหมายจากคำเรียกสีในภาษาจีนกลางไปยังมโนทัศน์อื่นได้ กล่าวโดยสรุปได้ว่า วงมโนทัศน์ต้นทางคือ “สี” และ วงมโนทัศน์ปลายทาง คือ วงมโนทัศน์อื่นที่นำสีไปเปรียบเทียบกับโดยมีตัวอย่างดังนี้

(4) 大妈 成为 电视 广播 的 红 人!

Dàmā chéngwéi diànshì guǎngbō de hóng rén

ป้า กลายเป็น โทรทัศน์ โฆษณา ของ แดง คน

= ป้ากลายเป็นคนดังของโฆษณาทางโทรทัศน์

จากบริบท (4) ข้างต้น 红 hóng [RED] อ้างถึง “ความโด่งดัง” โดยมีถ่ายทอดความหมายได้ดังนี้

มโนทัศน์ต้นทาง		มโนทัศน์ปลายทาง
[红 hóng] “แดง”	→	[ลักษณะ] “ความโด่งดัง”
สี	→	ลักษณะ
โดดเด่น	→	โด่งดัง

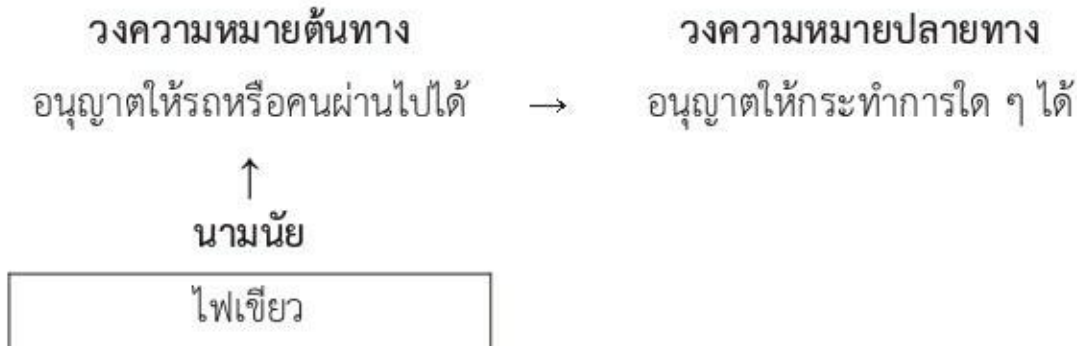
เนื่องจากองค์ประกอบทางศิลปะของสีแดง คือ โดดเด่น จึงถ่ายทอดไปยังความหมายว่า ลักษณะของคนที่โด่งดังได้ และในวัฒนธรรมจีนก็มักใช้สีแดงเพื่อความเป็นสิริมงคล โด่งดังรุ่งโรจน์

3. แนวคิดอุปลักษณนามนัย

โคเวกเซส (Kövecses, 2010) กล่าวถึง การปฏิบัติกรร่วมกันของอุปลักษณและนามนัยไว้ว่า บ่อยครั้งที่เราจะพบว่ามียกตัวอย่างที่ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นอุปลักษณหรือนามนัยได้ เพราะยกตัวอย่างนั้นมีทั้งกระบวนการอุปลักษณและนามนัยอยู่ในนั้น ซึ่งกูซเซนส์ (Goossens, 1990) เรียกปฏิบัติกรร่วมกันของอุปลักษณและนามนัยว่า “อุปลักษณนามนัย”

ทั้งนี้รูอิซ เดอ เมนโดซา อิบาเนซและดีแอส เวลาสโก (Ruiz de Mendoza Ibáñez & Díez Velasco, 2002) ได้เสนอปฏิสัมพันธ์ของอุปลักษณและนามนัยไว้ทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบที่ 1 คือ การขยายความเป็นนามนัยในวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ แบบที่ 2 คือ การขยายความเป็นนามนัยในวงความหมายปลายทางของอุปลักษณ แบบที่ 3 คือ การลดความเป็นนามนัยในวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ และแบบที่ 4 คือ การลดความเป็นนามนัยในวงความหมายปลายทางของอุปลักษณ (ธัญญฎฐากุล พรทิพยพานิช, 2563)

โดยในงานวิจัยของคณะผู้วิจัย พบข้อมูลภาษาที่เป็นอุปลักษณนามนัยจึงจำเป็นต้องใช้แนวคิดอุปลักษณนามนัยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีตัวอย่างดังนี้ “绿灯” lùdēng “ไฟเขียว” ซึ่งเป็นอุปลักษณนามนัยแบบที่ 1 การขยายความเป็นนามนัยในวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ โดย “ไฟเขียว” ในที่นี้เป็นความหมายต้นทางของอุปลักษณที่ถูกขยายความเป็น “อนุญาตให้รถหรือคนผ่านไปได้” จากนั้นถ่ายทอดความหมายไปยังวงความหมายปลายทางที่แสดงความหมายว่า “อนุญาตให้กระทำการใด ๆ ได้” ซึ่งแสดงการถ่ายทอดความหมายได้ดังนี้

วิธีการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลการใช้คำเรียกสีพื้นฐานในภาษาจีนกลางทั้งหมด 9 คำ คำเรียกสีละ 1,000 บริบท รวมทั้งหมด 9,000 บริบท โดยใช้ระบบสุ่มจากคลังข้อมูลของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง เนื่องจากเป็นฐานข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก และรวบรวมข้อมูลภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นภาษาธรรมชาติไว้จำนวนมาก

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลคำเรียกสีพื้นฐานจากคลังข้อมูลของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่งแล้ว คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกความหมายของคำเรียกสีพื้นฐานว่าเป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบหรือความหมายที่แสดงถึงสีของวัตถุโดยตรง ซึ่งพบบริบทที่ปรากฏคำเรียกสีเชิงเปรียบเทียบทั้งหมด 523 บริบท

จากนั้นจึงใช้แนวคิดนามนัยของโคเวกเซสและแรดเดน (Kövecses & Radden อ้างถึงใน Vyvyan, Benjamin & Jörg, 2007) แนวคิดอุปลักษณ์ของโคเวกเซส (Kövecses, 2010) และแนวคิดอุปลักษณ์นามนัยของรูอิซ เดอ เมนโดซา อิบาเนซ และดีแอส เวลาสโก (Ruiz de Mendoza Ibáñez & Diez Velasco, 2002) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและถ้อยความหมายของคำเรียกสีพื้นฐาน

ผลการวิจัย

กระบวนการทางปริชานที่ใช้ถ่ายโยงความหมายของคำเรียกสีในภาษาจีนกลางมีทั้งหมด 3 กระบวนการ ได้แก่ 1. กระบวนการนามนัย 2. กระบวนการอุปลักษณ์ และ 3. กระบวนการอุปลักษณ์นามนัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กระบวนการนามนัย

จากข้อมูลภาษาที่คณะผู้วิจัยได้รวบรวมจากคลังข้อมูลภาษาของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง พบการใช้คำเรียกสีที่ถ่ายโยงความหมายแบบนามนัยได้ทั้งหมด 9 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE], 粉 fěn [PINK], 紫 zǐ [PURPLE] และ 灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 12 วงความหมาย โดยพบประเภทย่อยของนามนัยทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ 1) ผลอ้างอิงเหตุ 2) คุณสมบัติของประเภทอ้างอิงประเภท และ 3) บรรจุภัณฑ์อ้างอิงสิ่งที่ถูกบรรจุ โดยจะแสดงรายละเอียดตามประเภทย่อยของกระบวนการนามนัยตามลำดับ ดังนี้

1.1 ผลอ้างอิงเหตุ พบว่า มีคำเรียกสีที่ถ่ายโยงความหมายแบบผลอ้างอิงเหตุทั้งหมด 6 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 黄 huáng [YELLOW], 紫 zǐ [PURPLE] และ 灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 4 วงความหมาย ได้แก่ 1) [อารมณ์ความรู้สึก] เช่น “เหี้ยมดหยาม”^[WHITE] และ “เขินอาย”^[RED] 2) [ลักษณะ] เช่น “ความสว่าง”^[WHITE] และ “ความมืดมิด”^[BLACK] 3) [ความผิดปกติ] เช่น “เจ็บป่วย”^[YELLOW, PURPLE] และ 4) [ธรรมชาติ] “หมอก”^[GREY] โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (5) 现在 东方 已 渐渐 发 白。
Xiànzài dōngfāng yǐ jiànjiàn fā bái.
ตอนนี้ ตะวันออก แล้ว ค่อย ๆ เผยให้เห็น ขาว
= ตอนนี้ทางตะวันออกค่อย ๆ สว่างขึ้นแล้ว

จากบริบท (5) 白 bái [WHITE] อ้างถึง “ความสว่าง” ที่อยู่ในวงความหมาย [ลักษณะ] เป็นนามนัยแบบผลอ้างอิงเหตุ กล่าวคือ ความสว่าง (ผล) เกิดขึ้นมาได้ เพราะ ว่า พระอาทิตย์ขึ้น (เหตุ)

มโนทัศน์พาหะ

มโนทัศน์เป้าหมาย

[白 bái] “ขาว” → [ลักษณะ] “ความสว่าง”

1.2 คุณสมบัติของประเภทอ้างอิงประเภท พบว่า มีคำเรียกสีที่ถ่ายโยงความหมายแบบคุณสมบัติของประเภทอ้างอิงประเภททั้งหมด 8 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED], 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE], 粉 fěn [PINK] และ 灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 10 วงความหมาย ได้แก่ 1) [บุคคล] เช่น “ทหารบก”^[GREEN] และ “กองทัพเรือ”^[BLUE] 2) [ธรรมชาติ] เช่น “หิมะ”^[WHITE] และ “ป่าไม้”^[GREEN] 3) [ลักษณะ] เช่น “ความสกปรก”^[BLACK, YELLOW, GREY] และ “แจ่มใส ปลอดโปร่ง”^[BLUE] 4) [สิ่งของเครื่องใช้] เช่น “รถลาดตระเวน”^[BLUE] 5) [ชนชาติ] เช่น “ชาวคอเคซอยด์”^[WHITE, BLUE] 6) [วงจรชีวิต] เช่น “ความเยาว์วัย”^[PINK] 7) [งาน] “งานศพ”^[WHITE] 8) [ระบอบการปกครอง] “คอมมิวนิสต์”^[RED] 9) [ส่วนประกอบในร่างกาย] “เลือด”^[RED] และ 10) [สภาพ] “ความเหี่ยวเฉาของพืช”^[YELLOW] โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (6) 满 黄 叶 的 小 径。
Mǎn huáng yè de xiǎo jìng.
เต็ม เหลือง ใบไม้ ที่ เล็ก เส้นทาง
= เส้นทางเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยใบไม้เหี่ยวเฉา

จากบริบท (6) 黄 huáng [YELLOW] อ้างถึง “ความเหี่ยวเฉาของพืช” ที่อยู่ในวงความหมาย [สภาพ] เป็นคุณสมบัติของประเภทอ้างอิงประเภท กล่าวคือ ใบไม้สีเหลือง (คุณสมบัติ) เป็นคุณสมบัติหนึ่งของความเหี่ยวเฉาของพืช (ประเภท) นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติย่อยอื่น ๆ อีก เช่น การขาดน้ำระบบการระบายน้ำของการปลูกไม่ดี การติดเชื้อดินมีความชื้นสูง (กรมวิชาการเกษตร, 2559)

มโนทัศน์พาทะ

มโนทัศน์เป้าหมาย

[黄 huáng] “เหลือง” → [สภาพ] “ความเหี่ยวเฉาของพืช”

1.3 บรรจุภัณฑ์อ้างอิงสิ่งที่ถูกบรรจุ พบว่า มีคำเรียกสีที่ถ่ายโยงความหมายแบบบรรจุภัณฑ์อ้างอิงสิ่งที่ถูกบรรจุทั้งหมด 1 คำ คือ 红 hóng [RED] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 1 วงความหมาย คือ [สิ่งของเครื่องใช้] “ซองใส่เงิน”^[RED] โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (7) 禁止 送 收 “红 包”。
 Jìnzhǐ sòng shōu “hóng bāo”
 ห้าม ให้ รับ “แดง ซอง”
 = ห้ามให้และรับ “ซองใส่เงิน”

จากบริบท (7) 红 hóng [RED] อ้างถึง “ซองใส่เงิน” ที่อยู่ในวงความหมาย [สิ่งของเครื่องใช้] เป็นนามนัยแบบบรรจุภัณฑ์อ้างอิงสิ่งที่ถูกบรรจุ กล่าวคือ สีแดงที่เป็นสีของซอง (บรรจุภัณฑ์) เป็นบรรจุภัณฑ์ที่ใส่เงิน (สิ่งที่ถูกบรรจุ)

มโนทัศน์พาทะ

มโนทัศน์เป้าหมาย

[红 hóng] “แดง” → [สิ่งของเครื่องใช้] “ซองใส่ธนบัตรหรือเงิน”

2. แนวคิดอุปลักษณ์

จากข้อมูลภาษาที่คณะผู้วิจัยได้รวบรวมจากคลังข้อมูลภาษาของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง พบการใช้คำเรียกสีที่ถ่ายโยงความหมายแบบอุปลักษณ์ได้ทั้งหมด 4 คำ ได้แก่ 白 bái [WHITE], 黑 hēi [BLACK], 红 hóng [RED] และ

灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 4 วงความหมาย
ทั้งนี้ ได้แสดงรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 白 bái [WHITE] พบความหมายเชิงเปรียบเทียบในภาษาจีนกลางแบบ
อุปลักษณ์ใน 2 วงความหมาย ได้แก่ 1) [สภาพ] “เปล่าประโยชน์” และ 2) [ลักษณะ]
“สุจริต” โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (8) 犯罪 分子 怎样 将 黑 钱 变 “白”?
Fànzui fēnzi zěnyàng jiāng hēi qián biàn “bái”?
อาชญากรรม กลุ่มบุคคล อย่างไร จะ ดำ เงิน เปลี่ยน ขาว
= พวกอาชญากรเปลี่ยนเงินจากการทุจริตเป็นเงินสุจริตได้อย่างไร
จากบริบท (8) 白 bái [WHITE] อ้างถึง “สุจริต” ซึ่งถ่ายโยงได้ดังนี้

มโนทัศน์ต้นทาง		มโนทัศน์ปลายทาง
[白 bái] “ขาว”	→	[ลักษณะ] “สุจริต”
สี	→	ลักษณะ
ไม่มีสีอื่นเจือปน	→	ไม่มีความชั่วร้ายเจือปน

เนื่องจากองค์ประกอบทางศิลปะของสีขาว คือ สีที่ไม่มีสีอื่นเจือปนจึงถ่ายโยง
ความหมายไปยังความหมายว่า ลักษณะของสิ่งที่ไม่มีความชั่วร้ายเจือปน

2.2 黑 hēi [BLACK] พบความหมายเชิงเปรียบเทียบในภาษาจีนกลาง
แบบอุปลักษณ์ใน 2 วงความหมาย ได้แก่ 1) [ลักษณะ] “การกระทำความผิด ทุจริต”
และ 2) [บุคคล] “อันธพาล” โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (9) 黑 钱 是 怎样 洗 “白” 的。
Hēi qián shì zěnyàng xǐ “bái” de.
ดำ เงิน คือ อย่างไร ชัก ขาว
= เงินจากการทุจริตชำระล้างให้สุจริตได้อย่างไร

จากบริบท (9) 黑 hēi [BLACK] อ้างถึง “การกระทำความผิด ทุกจริต” ซึ่งถ่ายโยงได้ดังนี้

มโนทัศน์ต้นทาง		มโนทัศน์ปลายทาง
[黑 hēi] “ดำ”	→	[ลักษณะ] “กระทำความผิด ทุกจริต”
สี	→	ลักษณะ
ไม่สว่าง	→	ไม่บริสุทธิ์
ทำให้สีอื่นหม่นลง	→	ทำให้ชีวิตของผู้อื่นและตัวเองแย่ง

เนื่องจาก องค์ประกอบทางศิลปะของสีดำ คือ สีที่ไม่มีแสงสว่าง และเมื่อนำสีดำไปผสมกับสีอื่น จะทำให้สีอื่นหม่นลง จึงถ่ายโยงความหมายไปยังความหมายว่า ลักษณะของการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ และจะทำให้ชีวิตของผู้อื่นและตัวเองแย่ง

2.3 红 hóng [RED] พบความหมายเชิงเปรียบเทียบในภาษาจีนกลางแบบอุปลักษณ์ ใน 1 วงความหมาย คือ [ลักษณะ] “ความโด่งดัง” โดยมีตัวอย่างการถ่ายโยง ดังนี้

- (10) 他红了, 因为他的演技真的一流。
 Tā hóng le, yīnwèi tā de yǎnjì zhēnde yīliú.
 เขาแดง แล้ว เพราะ เขา ของ ฝีมือการแสดง จริง ยอดเยี่ยม
 = เขาโด่งดังแล้ว เพราะฝีมือการแสดงของเขายอดเยี่ยมจริง ๆ

จากบริบท (10) 红 hóng [RED] อ้างถึง “ความโด่งดัง” ซึ่งถ่ายโยงได้ดังนี้

มโนทัศน์ต้นทาง		มโนทัศน์ปลายทาง
[红 hóng] “แดง”	→	[ลักษณะ] “ความโด่งดัง”
สี	→	ลักษณะ
โดดเด่น	→	โด่งดัง

เนื่องจากองค์ประกอบทางศิลปะของสีแดง คือ สีที่โดดเด่น จึงถ่ายทอดไปยังความหมายที่ว่า ลักษณะของคนที่มีโด่งดัง ได้ และในวัฒนธรรมจีนก็มักใช้สีแดงเพื่อความเป็นสิริมงคล โด่งดัง รุ่งโรจน์

2.4 灰 huī [GREY] พบความหมายเชิงเปรียบเทียบในภาษาจีนกลางแบบอุปสรรคใน 2 วงความหมาย ได้แก่ 1) [อารมณ์ ความรู้สึก] “หม่นหมอง” และ 2) [ลักษณะ] “คลุมเครือ” โดยมีตัวอย่างการถ่ายทอด ดังนี้

(11) 让她灰暗的生活里 起码 有音乐!

Ràng tā huī àn de shēnghuó lǐ qǐmǎ yǒu yīnyuè!
ทำให้ เขาเทา มืด ที่ ชีวิต ใน อย่างน้อยที่สุด มี ดนตรี
= อย่างน้อยก็มีดนตรีในชีวิตที่หม่นหมองของเธอ

จากบริบท (11) 灰 huī [GREY] สื่อถึง “หม่นหมอง” ซึ่งถ่ายทอดได้ดังนี้

มโนทัศน์ต้นทาง

มโนทัศน์ปลายทาง

[灰 huī] “เทา”

→

[อารมณ์ ความรู้สึก] “หม่นหมอง”

สี

→

อารมณ์ ความรู้สึก

ไม่สดใส

→

หม่นหมอง

เนื่องจากองค์ประกอบทางศิลปะของสีเทาเป็นสีที่ไม่สดใส จึงถ่ายทอดไปยังความหมายไปยังความหมายว่า อารมณ์ ความรู้สึกที่หม่นหมอง ได้

3. แนวคิดอุปสรรคนามนัย

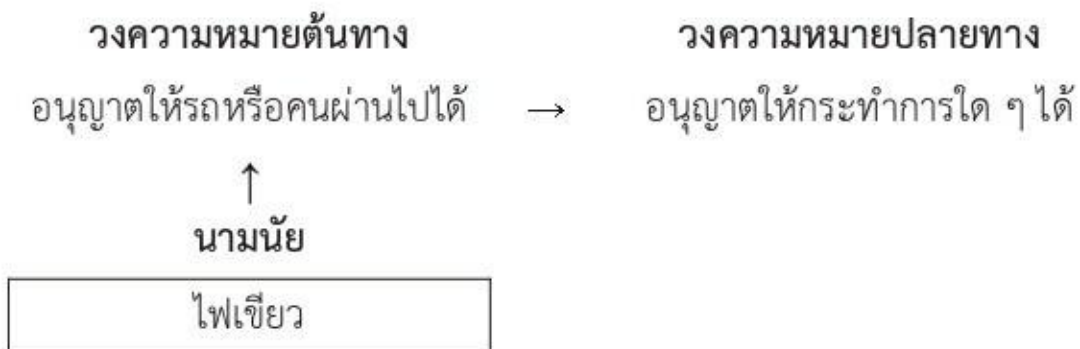
จากข้อมูลภาษาที่คณะผู้วิจัยได้รวบรวมจากคลังข้อมูลภาษาของมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง พบการใช้คำเรียกสีที่ถ่ายทอดความหมายแบบอุปสรรคนามนัยได้ทั้งหมด 4 คำ ได้แก่ 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE] และ 灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายทอดความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 3 วงความหมาย ทั้งนี้พบประเภทย่อยของนามนัยทั้งหมด 1 ประเภท คือ อุปสรรคนามนัยแบบขยายความเป็นนามนัยในวงความหมายต้นทางของอุปสรรค โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 อุปลักษณนามนัยแบบขยายความเป็นนามนัยในวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ์ พบว่า มีคำเรียกสีที่เป็นประเภทดังกล่าว 4 คำ ได้แก่ 绿 lǜ [GREEN], 黄 huáng [YELLOW], 蓝 lán [BLUE] และ 灰 huī [GREY] ซึ่งถ่ายโยงความหมายไปยังมโนทัศน์อื่นได้ทั้งหมด 3 วงความหมาย ได้แก่ 1) [ลักษณะ] “อนุญาต อนุมัติ”^[GREEN] 2) [สภาพ] “ล้มนเล็ก เล็ก”^[YELLOW] และ 3) [อารมณ์ ความรู้สึก] “สดใส”^[BLUE] และ “หม่นหมอง”^[GREY]

ตัวอย่างการถ่ายโยงความหมายจากคำเรียกสีเขียว 绿 lǜ [GREEN] ไปยังมโนทัศน์ [ลักษณะ] ที่มีความหมายว่า “อนุญาต อนุมัติ”

(12) 破例 为 他 开 “绿灯”。
Pòlì wèi tā kāi “lǜdēng”.
เป็นกรณีพิเศษ สำหรับ เขา เปิด “ไฟเขียว”
= ให้การอนุมัติเป็นกรณีพิเศษสำหรับเขา

จากบริบท (12) ข้างต้น 绿 lǜ [GREEN] อ้างถึง “การอนุญาต การอนุมัติ” เป็นอุปลักษณนามนัย มีที่มาจากสัญญาณไฟจราจรสีเขียว ที่เป็นวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ์ แล้วถูกขยายความหมายเป็น “อนุญาตให้รถหรือคนผ่านไปได้” จากนั้นได้ถ่ายโยงความหมายไปยังวงความหมายปลายทางที่แสดงความหมายว่า “อนุญาตให้กระทำการใดๆ ได้” (ธนัญฐากุล พรทิพยพานิช, 2563) โดยถ่ายโยงความหมายได้ดังนี้

สรุปผล

จากบริบทที่มีการใช้คำเรียกสีพื้นฐานของภาษาจีนกลางในเชิงเปรียบเทียบทั้งหมด 523 บริบท พบกระบวนการทางปริชานที่ใช้ในการถ่ายโยงความหมายมากที่สุด คือ แนวคิดนามนัย ซึ่งพบการถ่ายโยงความหมาย 446 บริบท คิดเป็นร้อยละ 85 รองลงมา คือ กระบวนการอุปลักษณ์ ที่พบการถ่ายโยงความหมาย 64 บริบท คิดเป็นร้อยละ 12 และลำดับสุดท้าย คือ กระบวนการอุปลักษณ์นามนัย ซึ่งพบการถ่ายโยงความหมาย 13 บริบท คิดเป็นร้อยละ 3

อภิปรายผล

กระบวนการทางปริชานที่ใช้ในการถ่ายโยงความหมายของคำเรียกสีในภาษาจีนกลางมากที่สุด คือ กระบวนนามนัย เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุด กล่าวคือ เป็นการถ่ายโยงความหมายจากมโนทัศน์หนึ่ง คือ พาหะ เชื่อมโยงสู่อีกมโนทัศน์หนึ่ง คือ เป้าหมาย โดยทั้งมโนทัศน์พาหะและมโนทัศน์เป้าหมายนั้นจะอยู่ในวงความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน (Kövecses, 2010)

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า การถ่ายโยงความหมายแบบนามนัยใช้ 白 bái [WHITE] อ้างถึงวงความหมายต่าง ๆ มากที่สุด ซึ่งพบใน 8 วงความหมาย และพบการใช้ 白 bái [WHITE] เพื่ออ้างถึงวงความหมาย [ชนชาติ] คือ “ชาวคอเคซอยด์” มากที่สุด เนื่องจากคุณสมบัติที่เด่นชัดที่สุดของชาวคอเคซอยด์ คือ มีผิวขาว

นอกจากนี้ ประเภทของนามนัยที่พบมากที่สุด คือ ผลอ้างอิงเหตุ เพราะความหมายเชิงเปรียบเทียบของคำเรียกสีที่ถ่ายโยงแบบนามนัยส่วนใหญ่มักจะแสดงผลให้เห็นได้ด้วยตา ตัวอย่างเช่น กลัวจนหน้าซีดขาว กล่าวได้ว่า ใบหน้าซีดขาว (ผล) มาจาก การไหลเวียนของเลือดไปยังผิวในร่างกายที่น้อยลง เนื่องจากเผชิญหน้ากับบางสิ่งที่น่ากลัว (เหตุ) (Ashish, 2022) อธิบายได้ว่า เราจะมองเห็นว่าใบหน้าขาวซีดอย่างชัดเจน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความกลัว

ส่วนกระบวนการอุปลักษณ์ เป็นกระบวนการที่ใช้ถ่ายโยงความหมาย ร่องลงมาจากกระบวนการนามนัย เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ร่องลงมาจากนามนัย กล่าวคือ เป็นการทำความเข้าใจวงความหมายหนึ่งผ่านอีกวง ความหมายหนึ่ง โดยวงความหมายทั้งสองนั้นเป็นวงความหมายคนละประเภทกัน (Kövecses, 2010) ในขณะที่นามนัยจะถ่ายโยงความหมายจากวงความหมาย ประเภทเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

ทั้งนี้ การถ่ายโยงความหมายแบบอุปลักษณ์มีการถ่ายโยงความหมายของ 黑 hēi [BLACK] ไปยังวงความหมายต่าง ๆ มากที่สุด เนื่องจากสีดำเป็นสีที่มี องค์ประกอบทางความหมายมากกว่าสีอื่น ทำให้ถ่ายโยงความหมายไปยังวง ความหมายอื่นได้หลากหลายกว่า

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ความหมายเชิงเปรียบเทียบของ 黑 hēi [BLACK] แล้ว คณะผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจอีกว่า ผู้พูดภาษาจีนมักจะนำ 黑 hēi [BLACK] มาเปรียบ กับสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งมักจะมี ความหมายในเชิงลบ โดย 黑 hēi [BLACK] ถ่ายโยง ความหมายไปยังวงความหมาย [ลักษณะ] คือ “การกระทำความผิด ทุกจริต” มากที่สุด เนื่องจากในทฤษฎีสีทางศิลปะของสีดำ กล่าวว่า สีดำเป็นสีที่มืดที่สุด ไม่สว่าง หม่นหมอง และเมื่อนำสีดำไปผสมสีกับสีอื่น ๆ จะทำให้สีเหล่านั้นหมองคล้ำลง จึงถ่ายโยง ไปยังความหมายของ [ลักษณะ] ของการกระทำบางอย่างที่ไม่บริสุทธิ์ และเป็น การกระทำที่ทำให้ผู้อื่นแย่งได้

ส่วนกระบวนการทางปริชานที่ใช้ในการถ่ายโยงความหมายน้อยที่สุด คือ กระบวนการอุปลักษณ์นามนัย เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนมากที่สุด เพราะ เป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของ 2 กระบวนการ ซึ่ง ได้แก่ อุปลักษณ์และนามนัย

โดยการถ่ายโยงความหมายแบบอุปลักษณ์นามนัยมีการใช้ 绿 lǜ [GREEN] มากที่สุด ซึ่งจากในบริบทที่พบนั้นใช้ 绿 lǜ [GREEN] ในการถ่ายโยงความหมายไป

ยังวงความหมาย **[ลักษณะ]** คือ “อนุญาต อนุมัติ” มากที่สุด เนื่องจากเป็นคำที่มีการใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นประสบการณ์ทางกายของผู้ใช้ภาษา กล่าวคือ คนเรามักจะมองเห็นไฟจราจรสีเขียวหรือที่เรียกว่า “ไฟเขียว” บนท้องถนนเป็นประจำ จึงนำมาใช้ในความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยใช้ “ไฟเขียว” เป็นวงความหมายต้นทางของอุปลักษณ์ แล้วขยายความหมายเป็น “อนุญาตให้รถหรือคนผ่านไปได้” จากนั้นได้ถ่ายโยงความหมายไปยังวงความหมายปลายทางที่แสดงความหมายว่า “อนุญาตให้กระทำการใด ๆ ได้”

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาทั้งกระบวนการนามนัย อุปลักษณ์ และอุปลักษณ์นามนัย คือ งานวิจัยเรื่องคำเรียกสีที่ใช้เปรียบเทียบเชิงประวัติในภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์ปริชาน (ธัญญากุล พรทิพยพานิช, 2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับคำเรียกสีในเชิงเปรียบเทียบตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน โดยใช้กระบวนการทางปริชานในการถ่ายโยง 3 กระบวนการ ซึ่งผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าพบการใช้กระบวนการนามนัยในการถ่ายโยงความหมายมากที่สุด รองลงมา คือ อุปลักษณ์ และอุปลักษณ์นามนัยเป็นลำดับสุดท้ายเช่นเดียวกับงานวิจัยนี้

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยเรื่องอรรถศาสตร์ปริชานของคำเรียกชื่อสัตว์ในภาษาไทยถิ่นเหนือ จังหวัดเชียงราย (ธีรรัตน์ จับใจนาย และ อรทัย ชินอัครพงศ์, 2564) ที่พบการใช้กระบวนการนามนัยมากกว่าอุปลักษณ์ กล่าวคือ มีประเภททางความหมายของคำเรียกชื่อสัตว์ตามแนวทางอรรถศาสตร์ปริชาน ได้แก่ ประเภทความหมายเชิงนามนัยที่พบมากที่สุด รองลงมา คือ ความหมายเฉพาะ และพบความหมายเชิงอุปลักษณ์เป็นลำดับสุดท้าย

จากทั้ง 2 งานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า กระบวนการนามนัยเป็นกระบวนการที่ถูกใช้มากที่สุดในการถ่ายโยงความหมาย แสดงให้เห็นถึงความเป็นพื้นฐานของการถ่ายโยงความหมายในระดับปริชานของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับที่

แพนเธอร์และแรดเดน (Panther & Radden, 1999) กล่าวไว้ว่า นามนัยเป็นปรากฏการณ์ทางปริชาณที่มีความเป็นพื้นฐานมากกว่าอุปลักษณ์

ข้อเสนอแนะ

ความหมายเชิงเปรียบเทียบของ 白 bái [WHITE] มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยความหมายเชิงลบพบในหลายวงความหมาย อาทิ [สภาพ] “ไร้ประโยชน์”

(13) 做了也是白做。

Zuò le yě shì bái zuò.

ทำ แล้ว ก็ คือ ขาว ทำ

= ทำไปก็เปล่าประโยชน์

แสดงให้เห็นว่า ไม่สอดคล้องกับมโนทัศน์สากลที่กล่าวว่า [WHITE IS GOOD] “สีขาวคือสิ่งที่ดี” จึงควรมีการศึกษาว่า ในภาษาอื่น ๆ ใช้คำเรียกสีขาวในความหมายเชิงลบหรือไม่ ซึ่งจะพิสูจน์ได้ว่า [WHITE IS GOOD] “สีขาวคือสิ่งที่ดี” เป็นมโนทัศน์สากลหรือเป็นความบังเอิญของภาษา

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. (2559, 19 กุมภาพันธ์). เชื้อราฟิวซาเรียมออกซีสปอร์รัมสาเหตุโรคเหี่ยวของพืช. DOA Thailand. <https://shorturl.asia/BlyN9>

ธัญธรรมากุล พรทิพยพานิช. (2563). คำเรียกสีที่ใช้เปรียบเทียบเชิงประวัติในภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์ปริชาณ [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรรัตน์ จัปใจนาย และ อรทัย ชินอักรพงศ์. (2564). อรรถศาสตร์ปริชาณของคำเรียกชื่อสัตว์ในภาษาไทยถิ่นเหนือ จังหวัดเชียงราย. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 11(1), 95-105.

- นฤมล ศิริพันธ์. (2554). คำเรียกสีและทัศนคติที่มีต่อสีของผู้พูดภาษาไทย กะเหรี่ยงโปว์ มอญ และขมุ ในอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุขยา เกษจำรัส. (2562, 27 กรกฎาคม). **เขินอายแล้วหน้าแดงกันมัย?**. Beartai. <https://www.beartai.com/brief/sci-news/346797>
- Ashish. (2022, July 26) **Why Does Your Face Turn Pale When You're Scared?**. Science ABC. <https://shorturl.asia/AGJp4>
- Gao, J., & Sutrop, U. (2014). The Basic Color Terms of Mandarin Chinese. **Studies in Language**, 38(2), 335-359.
- Goossens, L. (1990). Metaphtonymy: The Interaction of Metaphor and Metonymy in Expressions for Linguistic Action. **Cognitive Linguistics**, 1(3), 323-342.
- Kövecses, Z. (2010). **Metaphor: A Practical Introduction Second Edition** (2 nd ed.). Oxford University Press.
- Lakoff, G. (1987). **Woman, Fire and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind**. The University of Chicago Press.
- Panther, K. U., & Radden, G. (1999). Introduction. In K. U. Panther & G. Radden (Eds.), **Metonymy in Language and Thought**. John Benjamins Publishing.
- Ruiz de Mendoza Ibáñez, F. J., & Diez Velasco, O. I. (2002). Patterns of conceptual interaction. In R. Dirven & R. Porings (Eds.), **Metaphor and Metonymy in Comparison and Contrast** (pp. 489-532). Berlin; New York: Mouton de Gruyter.
- Vyvan, E., Benjamin, B., Jörg, Z. (2007). **The Cognitive Linguistics Reader**. Equinox Press.